

men for muligens at blive helbredet for Læring. Men Gud vilde det anderledes. Han modtog af mig Herrrens Rodser og glædede sig til at fare herfra. Fra Dage efter henvendte han i Fred."

Godt Brevskriver i de omklagende Egne anst, da var der ikke udrettet noget, da jo saa at lige intet kunde gøres ved korte Besøg paa Goederne og desforuden var San Francisco i sig selv en saa oibetværlig Arbeidsmaerk, at den under det grundlaggende Arbejde kaldt vel helt og ganske trængte af den Tid en Mand havde at raade over. I Napa, nord for San Francisco, var der en Del Røst fra Slaverne, der havde Sønt for Ordet og i Saksramento var der nogle saa høje og norske Familier, men dog ikke nok til at gøre en Menighed organiseret.

Kort efter foretog Volter Apstein en Refrakationsreise til Norge paa fire Maaned, hvorefter han kom tilbage til San Francisco den 10de Oktober 1872. Han fortæller selv videre: "Det var ikke uden en vis Hingstelse at jeg tiltraadte denne Rejse; men tænkte paa mine Hærs Forældre og end mere Beslutning til min forældres Hæder og mig Frimodighed til med Menighedens Samtykke at drage afsted. Og Gud lod det saa vel lykkes, at jeg med nye Begreb og Sjælekræfter atter har kunnet tage fat paa Arbejdet. At en saa lidet befrægtet Menighed uden al Støtte skulde kunne være uden Bræst i saa lang Tid, vilde være for meget at ønske, men ved Herrrens bærende Haand skede det, at blot nogle få kaldt fra, og det saadanne som vilde Apostlenes Ord (1 Joh. 2. 10) påle: "De ere udgangne fra os, men de vare ikke af os; thi dersom de havde været af os, da vare de vel forblevne hos os." I enhver Menighed og ikke mindst i en Pn, man vil undersøge saadanne Signaler fra Tid til Tid. Jo flere og kraftigere Vidnesbyrd om Kristns Lyd, desto mere vilde Kristi Hænder stræbe at holde den gode Sæd og udjone fra Alind. Den aller største Del af Folket herude opvokse i en kald og træsfattig Tid, saa at de fra Hjertet ofte kom bragte med sig en død Tro. Og mangen Trosvirer er demindnet for Mammon og Belluets glædende Stormvind, da der ingen Guds Gave var, hvor de kunde søge sin rette Plac og ved Mandens Sæl og Nægt vasse en Gud velbehagelig Sæft.

(Fort.)

Akademi og Skole.

(Af C. E. Maloog).

Omkring Akademiet.

Styrgsmaal. Som alverdig lærerude Forældre vil gøre sig. Bliver de dette: Er saa Akademierne noget bedre, naar det virkelig kommer til Skuffet? Er de det? Vil det være sig for os, som Forældre, at gøre den nærmeste Skole forbi og til et fjernt liggende Akademi? Ja, vi saar gode os til at se efter. Lad os da fremfor alt tage os saar Tid at undersøge om saa ikke der er nogen lunde paa sig.

Lad os tage for os det rent verdslige herit; det kunde da ganske have sin Interesse at se lidt paa den Side ogsaa. De to Ting som der falder først i Sinde er Lærerpersonalet og som Skolens Udbyr. De Lærere som er ansatte ved Akademiet er som Regel Mand og Manden som har nogle Lærere i sin Besiddelse. Skolens Lærere lærer med et for en her Tid saadanne som vil undersøge "a part et tunc" som et Eksperiment. Naar de er færdige med sit College Kurser, læser de ikke nogen forstilt Waldise til nogen lunde Vidning, og saa faar de sig en Lærerpøst ved en Skole for at se hvordan de liker det. Som Regel bliver de da ogsaa holdende paa et Par Aar, fælden som meget som tre eller fire. Lærerpersonalet ved Akademiet er nogenlunde stabilt, ved Skolens nogenlunde skiftende. Denne Forfælder maa nødvendigvis læse til Prag paa Undervisningen og igennem den igjen paa Præstet som bringes til Skolebet. Som et vist vil man da ogsaa finde et Akademi som er bedre istand til at Collegerne end Skolelærerne. Det kunde vel ikke være anderledes. For den Lærere, som har gjort Skolearbejdet til sin Livsbering, maa nødvendigvis lidt efter lidt hælde Erfaring og faade Kundskab i — og om de saa har underviser i. Han vover i Overgangen. Denne Udvalgte læder sig over Lærernes Gjærning og betragter den. Var det ikke fordi, at Akademier er et saa dygtig som de er, at de var istand til at komme tillæns med saa velbeskaffet Lærere, som de gjør, vilde det være den rent Umulighed for dem at vedligeholde Konstanten med Skolen. Der er naturligvis ogsaa andre Ting som træffer Skolens til Akademiet, som Akademiets Dette. Skolens er Skolens Bort. Som saadant fødes og fædes det af Staten. Og Staten er rindbaandet med sit Bort. — Heri er Akademiets angaar. Men nu er

det ja velop lige Ting som falder vor Tid i Storm. Spørgsmaal er ikke først og fremst om Lærerne, om hvor dygtige de er. Nej, det er ikke det, man ser efter; det er Equipment, store pragtfulde Bygninger, og som Verdens Mangfoldighed af Kurser. Hvilken af vore nord-amerikanske Akademibygninger kan holdt Udbyr angaar, taale Sammenligning med Skolen i U. i Albert Den eller Høstfeldt? Forbavst holder nu paa at opføre en Bygning som skal koste godt og vel \$150,000. Omkostning er begyndt at snulle om en lignende, jeg gænter det; lige Ting drar. Som fra den Side set er det næsten et Under at Akademierne har formaaet at holde sig i den Tid som de har.

Men nu er det ikke Bygningerne, ikke Equipments, som gjør de Studerende til slakte Gæver. Disse Ting kan blive til stor Røtte i Arbejdet. Men det er ikke først og fremst disse Ting, man ser paa. Man saar ikke Udsig og Matematis ind i Huset paa Gælden ved Equipments, Heller ikke Engelsk, Norsk eller Døst. Og de Akademier, som Naturfagene træver i et Skolekursus, er ferholdvis saa og simple. Selv saadanne praktiske Fag som Forming og Sløid træver ikke saa overordentlig meget Udbyr. Du kan forresten lige hilstskendst sig du vil, og det er Lærere det først og fremst kommer an paa, hvad Udbyttet for Gælden skal blive: Lærernes Dygtighed, Lærernes Kundskab og Erfaring, Lærernes naturlige Begavelse til Overgangen. For Skolen en hamstighedsfuld og dygtig Lærerskab, vil Gæverne gienomgaaende blive slinke; har den ikke det, bliver det modsatte Tilfaldet, det vil glimrende Udbyr tiltræde. Godt jeg ogsaa mener er dette: Akademierne har Lærerne; Skolelærerne har Udbyrret, og Resultatet er uomstøttelig til Akademierne fordel.

Men ser jeg gant fra denne Sag, om Skolens Udbyr, er der en Ting jeg gjerne vilde belone; det er et Skole som maa have, og det kan neppe blive for godt; det er Biblioteket; her den engelske og norske Skole. Lær og lær det lærer til at røde for. Jeg vil gjerne vilde den indersigste Kædet til de Distrikter, som har Akademier i sin Skole, om at de læger sig af dens Sag. Heri er god norske Fæger angaar. Jeg læger det for at det, at de allerfleste som sender sine Børn til Akademiet, gjerne vil have dem til at blive interesseret i — og lære Norsk. For at dette skal kunne ske, er det at den allerfleste Skole, at Skolens Bibliotek har en god norsk Skole og lunde, læstest

og fremgængende Fæger. Via saadanne er der nu ingen Mangel. Hjære dig, som virkelig er interesseret i Skolearbejdet blandt vor studerende Ungdom, tag dig af denne Sag. Undersøg Sagen ved den Skole du har er interesseret i, og prøv saa at gjøre alt du kan for at hjælpe Trangen; for her vil du finde Træng, det kan du være sikker paa.

Den anden store Forfælder, som jeg studer paa Akademi og Skole, er Læreren; Skolens Tone. Skolens Atmosfære. Akademiet ligger i Hjemmets betydeligere nærmere end Skolens. Derfor har ikke Akademiet den Tendens til at gjøre Ungdommen fremmed for Hjemmet, for Vandingsdommen kunde det ogsaa være lettere at finde sig blivende ved Akademiet. Beder du mig om Beskrivelse for disse Forhold. Uder jeg kunne staarnde der og har lidet at sige. Da saar jeg lige som Nordlandskolen: "Ma da har jeg no saa, ser bøffer; da har jeg no saa." Ja, det har sig saa; det maa saa være. Være det Forsam at Lærerpersonalet er centret det samme fra Kar til Kar ved den ene Institution, hvorimod det er skiftende ved den anden, maa nødvendigvis give forskjellig Tone. Naar jeg siger, at Akademiet Tone giver bedre Samklang med Hjemmets end Skolens, træder jeg heri den det Forsam, at Akademiet delvis af Skoleforhold og for Skoleforhold. Videre: Det er en nord-amerikansk Institution, og derfor kunde det ogsaa sig bedre for nord-amerikansk Ungdom end rent ud amerikansk Institutioner. Ungdommen kunde have lettere for at finde sig hjemme og dermed slude sig selv. Om Gælden ikke finder Hjemmets Bæder igjen ved Skolen skuffet i samme Skuffet som den forlod dem hjemme, vil den alligevel finde dem paa en Maade; den vil nemlig søle, at de kunde have været der og passet ind i Forholdene. Jeg tænker nu paa virkelig bra og fristelige Nieu. Lad os se paa nogen fra Smaating. Tag bare en saa tilfældig lunde ringe Ting, at der læses for og efter Nuden ved Skolelærerne. Eller at man læses til Morgenmand og Aftenmand og hver Dag gienem de 4 Aar. Være Smaating, tilhørende, og dog — hvilken Betydning har ikke saadanne Smaating for de modne Kar! Eller at hele Skolen rødfærdig gaar i Kirke mindst en Gang hver Søndag; eller at man for mindst to Timer om Ugen til at studere Guds Ord; og saa studerens Bøttelærere, og Søndagskolen og Missionsskole som de unge selv styrer og steller med Smaating vidning alt dette. Men du

for jo sammenlignede disse Smøsting med Højskolen Danfag og Kortlag, som nu begynder at blive for almindelige inden Højskolestedene. Sammenlign Akademiet altsårlige Tone med Højskolen lærerne Højskolen; Sammenlign tone og i Altsårlige, og det smaa vil nokke for dit Kolor og blive noget stort; fuldt af Guds rige Besiguelse.

Der er ogsaa andre Ting som gælder, at Akademiet Tone giver bedre Samklang med Højskolen end Højskolen; den fælles nationale Højskolen i. Og. Det er alle Døer og Statter, Bøhmer, Russer og Nordmand, som sidder i samme Klassen; nei, det er Bøssinger, Baldeiser og Tønderer, lig som de har udførelse sig paa Frørens Akademierne er omkrent som norsk som hjemmets. Somme lidt mere; andre noget mindre; altsårlige saa omkrent det samme. Vi behøver bare at huske paa, at det er vort eget Folk, som lærer og heller med dem, som raader om dem. — det vil da lige, hvis Folket brur sig somus, synes ikke Folket at Skolen er nok nok, saa er det jo bare til at tage Haand i Haand og saa det forandret; for det er Folket som har Magten. Ved Akademierne lyses der nok, vist uden Ualmagelighed. Er en Højskoleundervisning straffelig og mangelfuld, ja, er den end ja doerlig, at Højskolen kunde forholde, saa er det dog ligesom det er og i det hele taget langt stærkere end ved Højskolen. Højskolen er der nu mange Højskoler, som holder sine Elever Undervisning i Norsk, men det er dog forholdsvis saa sammenlignet med de mange som burde. Et funde man sammenlignede Højskolen i Akademiet med en Højskole som underviser i Norsk, som nok Højskolen ogsaa paa dette Punkt til at træffe det bedste Strøg. "Da her jeg nu saa, her doffer." Men lad mig nævne et Par Smøsting ogsaa her: De fleste Akademier, som tager Skolevæsen efterat de er kommet hertil, gaar som Regel ikke til Højskolen, men til Akademiet. Vi skræmte dem for det? Vi mulig Opnærning burde de ogsaa saa til at forlette. Højskolen har dem til det Sand og Folk de forled er endnu forholdsvis stærk; derfor tager de ogsaa altid Del i alt Højskolearbejde ved Skolen og bringer det med, friske Juvalter. De fleste Akademier har vel en norsk Højskole Forening (denne Dag har jeg endnu ikke undersøgt, men jeg tager det for givet), hvor Medlemmerne over sig i Taleprøvet, Saa er der da norske Højskole i Taleprøvet, og ganske nogen norske Bøger ogsaa. Vist Norsk skulde der vel nu og da til dagligdags, om end

Engelsken overveende er Taleprøvet. Vort sagt: altsårlige et Akademierne saa norske som hjemmets. Det er Højskolen Tone som svinger, og det er Akademiet af Folket som vil have det sig.

Lad mig saa tale til en Taale til, som ikke hører til denne Dag vi nu har fore: Saa lange Skolen ikke er økonomisk uafhængig, saalange den maa prøve at holde sig til det, som det bare gaar om, for at kunne give sig økonomisk, som ikke Skolen blive nokkere end de Højskolen økonomisk er, som den naar sine Elever fra. Den har simpelthen ikke Haand til det. Dertil er Konstanten med Højskolen altfor stærk. Engen er nemlig den, at hvis en Skole laade Blad paa at være uafhængig, Højskolen vilde den ikke uafhængig Højskolen; og derfor vil ja laade Søgningen minde. Der Declinat Skolen økonomisk uafhængig, ja den skal at jo hen til Eleverne, vilde Sagen lig ganske anderledes. De funde man anlægge Skoler som først og fremst tog Sigte paa Grundighed i Uddannelsen, og da gik det om at drive de gamle Højskoler ogsaa med Højskolen omgav. Men saalange Skolen nu ikke kan gøre dette, ser jeg ingen anden Udsigt end at blive ved at "stamme", "pauisere" og "pauisere". Na ja; sammenlign, naar vi bliver altsårlige og uafhængige, for vi ogsaa lov til at haa lov og skjænde lidt.

Endnu funde der vist gøres mange interessante sammenligninger mellem Akademi og Højskole, hvad det rent Verdslige angaar; men det er langt mere nok. Lad mig nu saa saa tilføje dette: Det har været meget beløst altsårlige og efter at ledes de Højskolen blandt os, at var det ikke for det religiøse, som havde vore nok amerikanske Institutioner ingen Ret til at eksistere. Denne Opfattelse kan jeg saa ingen Raade dele. Den viser i Sandhed en besynderlig Mangl paa Forstandelse af det Arbejde, som Skolerne prøver at gøre. Trøds det at Højskolearbejde ved vore Skoler er stræbelig og har mange Vanskeligheder at kæmpe med — nogen af dem, som synes helt uoverkommelige —, og trøds det, at det nok med fuld Sandhed som siges om enkelte af vore Skoler, at de paastander Afslutningen, — alligevel paastaar jeg, at det vilde have været ret uanselig for dem ud amerikanske Institutioner at sige vort Folk som den broglig og national, som vore egne har gjort det. Det vilde have været aldeles uanselig, derom kan der da vel ikke tvivle. De rent ud amerikanske Institutioner vilde have paastundet Processen meget mere. Og det maa

da vel kunne siges at have været til Bøjskolen for vort Højskole Arbejde at Overgangen dertil ikke har været hurtigere end den har. Heller ikke var det ligesom at forklare sig Folk godt som glæde sig til at træde. Jeg mener det er letjagt. Saa vilde en vil for vort det religiøse, som — med vore Skoler Ret til Livet.

Men — naturligt — det religiøse er Højskolen. Altsårlige som det er Grønsagen som har Betædning, naar vi sammenligner den med Tiden saadant som Tiden da vinder og bliver til Jule, laade det ogsaa alle andre Ting, som Skolen prøver med naar det bliver til det og indet det religiøse. Det bliver da kun det religiøse, som naar Højskolen, og alt andet bliver ringe. Og vist nu ikke var Tre var saa simpelthen stræbelig som den er, saa vilde den give denne Sandhed og hvide den fast, med det Resultat, at vore Skoler vilde fylde til Trængsel. Jeg tror vist, at jeg kan gøre Tiden hos dig, naar du læser disse Linjer; jeg synes at je, har den giver dig og i Højskolen sit fulde, ualmagelighed. Gode! Men gaar det ikke godt med Højskolen ved disse Højskoler ogsaa sommer ikke Højskolen paa Højskolen der ligesom ved Statens Skoler? Er nu virkelig de vore Akademierne saa meget bedre end Højskolen? Jeg synes at alle, hvorledes de stræbelige Tre bliver endda stræbeligere efter Tiden Præg. Na, — det værste er, at vi maa høre vore Højskoler kendet og tillad at det gaar galt; at virkelig den Højskolen sommer paa Højskolen ved vore egne Skoler. Det har hørt og vil nok ikke — desværre. Og dog! Jeg bliver staende ved mine Paastønde alligevel. For det vilde vel være det frælleste Retfærd, om jeg gav mig til at røvere som jeg? Det har hørt og hender, at Højskolen som opdrages i altsårlige Højskolen religiøse Højskolen, falder i Sand og taller sig ud i den bedste Glædelighed. Derfor er det ikke noget bedre for en Højskolen at have et fristelig Højskolen end et træget Højskolen. Men kan ligesom let blive et Højskolen i det sidste som i det første." Har vi end ingen Tre, — saa vil vi da vist have tilbage for et sandt Resonnement. Men hvorfor i det ene Tilfælde og ikke i det andet? Jeg spørger det: Højskolen? Gode et fristelig Højskolen er et bedre Opdragssted end et gammelt — religiøst! Det hvorfor skulde ja ikke det samme være laadt om fristige Skoler i Højskolen til andet? Jo, det er laadt. Saa fundt Guds Forjættelse ikke er samme Højskolen, men det værste det. Det ligger da saa nær i denne

Forbindelse at spørge, hvad Skolerne gjør for Højskolen religiøse Højskolen? Vad os je lidt paa det. Det er nu for det første Højskolen hver Dag. Saa ringe en Ting som dette kan synes at være, er det dog af stor Betædning baade for de unge selv og for vor Højskolen Fremtid at Højskolen maa være til at je paa Højskolen som en uafhængig Del af Dagens Prægram, at den kan sig sig saa Dag til Dag, somer Højskolen Salmer sammen, hører Guds Ord laet og Besiguelse nedbød over Dagen og dens Højskolen. Det kan gjerne være, at Højskolen, saasagt som sommer ud af Skolen, bejder med Højskolen. Men underlig nok skal det være, om hun ikke i moderne Tid, naar hun er kommet ind i Livet for Altsårlige, og de lange Dage kommer, ikke skulde hvide en underlig Trængsel at begynde med den daglige Højskolen. Ja, som Regel vil hun føle det. Paastønde i Skolebøgerne kan hun ikke helt læse sig fra.

Saa er det da alle disse religiøse Højskolen ved Skolen, som de unge selv steller med: Bøjskolen, Højskolen, Højskolen, Højskolen, Højskolen osv. De fleste Skoler har vel saa godt som alle disse Ting. Nu er det desværre laadt, at alle disse Skolen Elever tager Del i disse Ting; men som Regel skal man dog hvide at det er Skolen Højskolen Elever, som er de ledende i alle disse Ting. Og Gennemsløgt Højskolen virker. Det var, skulde man efterat Eleverne har forladt Skolen, end mens hun er der. Kan du nu nævne mig nogen Højskolen inden dette Land, hvor Højskolen religiøse Højskolen virker? Nei, det kan du ikke, af den Grund, at et laadt Højskolen ikke Eksisterer.

Saa er det Højskolen, som alle Eleverne maa tage. De fleste Skoler har jo Timer om Ugen; Højskolen, som er mere. Højskolen er vist som Regel erførne Højskolen. Der driver man da paa Højskolen efter Højskolen at grænse Guds Ord, at følge hans Vel med Højskolen, at lære at forstaa hans Højskolen til Højskolen. Jeg spørger det: var vi ikke som træffelig, som vi er, hadde vi ikke lidt Højskolen til Guds Forjættelse, som vilde vi je Højskolen uoverdeltig Højskolen Højskolen Ting har for det religiøse Liv, Saa vi det, vilde vi bemærke os af Højskolen, og vore Skoler vilde snart blive for smaa og for saa. Skolestær — Højskolen — lad den være som den er, lad den sætte sig som hvide Højskolen det bare kan — det tager Sigte bare paa dette Liv; den uddanner sin for Tiden. Højskolen Skoler — Akademierne — prøver at gøre begge; de uddanner baade for Tid og

Pacific Herald

Skiftelig Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association

Entered as second-class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

Redaktør: Vester O. J. Ordal, 612 So. 17th St., Tacoma, Wash. Phone Main 4270.

Alt vedrørende Redaktionen af Pacific Herald man henvender sig til Vester O. J. Ordal.

Bladet koster

For Karet	\$.75
For Karet til Canada	1.00
For Karet til Norge	1.00

Adresse: Parland, Washington.

Bestilling for Bladet bedes sendt til "Pacific Herald," Parland, Wash.

Kynder til Herald man sendes saa tidlig i Ugen at de rækker hertil senest Tirsdag. Kynder som kommer senere kan ikke komme i Bladet den Uge.

Person Abonnenterne ikke har Bladet regelmæssigt, og dersom ikke Taksen paa Abonnementet er foretaget bedes de underrette os, saa at vi kan rette derpaa.

Abonnenter man vente to Uger paa—

Adressforandring, Anmelding paa den "nye Bog" og Begjæring om at skaffe Bladet. Ligesledes tager det to Uger før end en ny Abonnent kan faa Bladet. Naar Adressforandring forlanges, behag at opgive ogsaa den gamle Adresse.

For at undgaa Misforstaaelse og Dødsbeder bedes Abonnenterne venligst om at indsende sin Kontingent i Forskab.

Lidt fra Reisen.

Naar de af de usædvanlige Venner jeg har faaet i Norge er de besøgende Nord-Amerikanere. Stakkels, mange af dem er gamle Folk, som forlod Norge for 40—50 Aar siden. Og nu kommer de tilbage, og de har paa en Maade tænkt sig, at det skalde være sig, som det var. Men alle Ting er forandret og ikke mindst dem selv. Saa gaar de og har Ingenting at bestille, snart længter de hjem og det sidste bliver værre end det første. I Bergen traf jeg to gamle Folk, som skulde til Nordfjord. De maatte ligge over i to Dage og vente paa Bland. Jeg prøvede at faa dem ud og se lidt af de mange Interesante

Sønderlænder i Bergen. Men jeg fik dem ikke engang saa langt som ned til Torvet eller Lykkebrønnen. "Jeg forstaaer mig ikke paa det," sagde den gamle Mand, "for 35 Aar siden reiste hun og jeg til Amerika og i hele to Aar længtes vi hver Dag. Nu er vi komne tilbage og længtes lige saa meget tilbage til Minnesota." Noget i samme Retning hørte jeg fra flere andre. De længtede hjem. I Stavanger var der et Par Folk som reiste allerede tilbage i Juni og de kom paa "Kristianfjord" i Mai.

Ja, meget kunde skrives om Emigrationen og Emigranterne. Jeg har aldrig tilfælde forstaaet Emigranterens Aarsag. Den første Jul i Amerika maatte være ubøje trist. Alt er saa anderledes. Og hvad det betyder at tilbringe Barndoms- og Ungdomstiden i et Land og Resten af Livet i et andet, det ved vel ingen andre, end de, som selv har prøvet det. Vi, som er vokset op i Amerika, og føler os allerede hjemme der, har ingen Anelse om det.

Og saa alle disse Sævn hjemme i Norge. Der er knapt et Hus medmindre det huseres efter en eller anden i Amerika. I Kristiania besøgte jeg et Alderdomshjem. Jeg gik fra Barre til Barre for at hilse paa de Gamle. Omkring hvert eneste en havde Slagtales i Amerika. Jeg angrede næsten paa, at jeg var gaaet derind, thi jeg kunde ingen Oplysninger give. En havde i yngre Aar i Canada, en havde en Sø i Chicago, en anden en Datter i Minneapolis, og saa videre. Og naar jeg har besøgt hjemmene omkring i Landet har jeg fundet det samme. Alle spørger de efter en eller anden Ven eller Slægtning i Amerika.

Men vi skalde jo til Gardanger. Altsaa gaar vi fra Voslevangen ned til Eide. Der gaar vi ind til Mikalv Eide og hilser Rønnegrød og Flabbrød og taler om Amerika og Slagt og Penner, hvor de Grodrene Ole Eide, som bor ved Stauwood. Vi spadserer ud til Hæsen som staar ved det vakre Strandbrygge og paa Rindegaarden ser vi en stor anelig Gæstgæst. Den er truffet af Penner i den norske Senede til Minde om Professor Peng, der i flere Aar var lærer ved Luther College og døde af Tæring i Roslands Hotel, Eide, for mange Aar siden.

Det er sent paa Aftenen, naar vi kommer til Hæst. Vi møder Skjænter uventet. Det er Hr. Grimann Hjelm, som hvor besøgte Amerika for at studere Landets Gædder, samt Lærer S. Lindeløkke, som

med sin Datter var derover for flere Aar siden. Saa P. R. Sandheim fra Galtan, N. D., Emerit Leane, som var i Stauwood og arbejdede en længere Tid for Ole Vefsek, og endelig Pøtten og Mrs. O. Turus fra Gjøfjord, N. D. Vi saa Barnehemmet, som ligger næst over fra Øyen. En uboændret Gæring, Banker S. E. Andersen ved Stauwood, har kjøbt det \$5,000 og det er sikret en god Investment. Det nye Alderdomshjem er ogsaa en Gave fra Høiforinger i Amerika. Det er en solid Bygning paa 30 Værelser. Det skal indvies den 24de Juni dette Aar og overtages af Kommunen som garantierer dens fremtidige Drift. Vognmesteren har alene ha stor Blyd med Opmærksomhed af denne Bygning og jeg tror trogt at kunne ligge til de Gørlinger, som lærer dette, at deres Tunge er vel anvendte. En mere nøjagtig og vellykket Gave end dette hjem kunde de vel ikke have ønsket. Maa det blive til Vellykke for de Gamle, som det skal gaa ind og ud. Søndag var der Gudstjeneste hvor Pastor Turus foretog ved Altaret og Understegnede prædikede. Der kom flere og hilste paa og sendte Gællemer til sine Nære i Amerika. Jeg havde hørt saa meget om Beringfjorden og saa her det stedet til Gjøfjord og saa tilbage. Det var mange Slagtales, men endelig naaede vi op og til til Gjøfjord et udmærket Feriested over Landet og den herlige Beringfjord. Jeg glæmmer den aldrig. — Det var langt at tage Farvel med Høif. Jeg ved intet andet Sted i Norge, hvor jeg følte mig saa hjemme, som her. Høiden ligger saa vakker og lunt derinde. I det fjerneste er vi de nærliggende Bjerge, og saa var der saadanne ubemærkede Sluise og lille Folk. Men Luther College-Gutterne skal spille i Odda, og dem vil vi træffe. Derfra gaar vi over Selsfjord og Breifann til Stavanger og saa over Røderen til Gjøfjord og endelig til Kristiania. Fra London kommer Øyen, at Skibet afgaar den 11te Juli fra Liverpool. Ved Lidet dette læses er jeg sandtligvis paa Gjentagen. Jeg har faaet meget nok, men end Hjem og Arbejdsomst er dog det herligste. Jeg rejser herfra til Tyskland og vil se Marburg og Wittenberg. I Seattle var der en lens sagde: "Du vil finde, at det bedste ved hele Reisen er at komme hjem igjen." Og Manden havde Ret. I morgen rejser jeg til Danmark.

R. A. Christensen.

Kristiania, 21. Juni, 1914.

Akademi og Skole.

(Af D. E. Holboog.)

Dette betimelige Emne behandler Holboog paa en lærerig og interessant Maade i en længere Artikel i Røstetimeren. Pacific Herald har denne Uge den anden Del af dette. Vi vil henvende Læserens Opmærksomhed paa det og bede om, at man vil læse det. Forældre giv vel i af overveie, hvad Holboog siger. Send de Uge til vore kristelige Skoler.

Fra Vort Virkefelt.

Tacoma, Wash.

Gudstjenester i Vor Frelses Kirke, Syd 3 og 17de Gade. Gæsteværk paa Karll M. 11. Aftenang paa Engell M. 8. I Aften paa Pittsden paa Engell M. 3 Ent.

Teller, Alaska.

14. Juni, 1914.

Dr. Redaktør! Det er værende at se den kgl. Pacific Herald's Redaktør har for skulden; naar jeg skriver 32 Grader under Kul, saa betyder han at 32 Grader i et Smal og ketter 32 Graders Kulde eller Kul, og selv Tacoma har faaet det saa koldt, og 38 under Kul, er jo 70 Graders Kulde; men nu er Kuldebekvæmningens Tid forbi, og Høvedslagens Periode kommen. Men er nu færdig til at ligg Jarnet for i Kar, og venter kun paa et Bindekast fra Syd eller Sydvest for at sætte Kurs ud af Bugten ud paa det videne Hav. I flere Dage har den nu i smaa Fald med Høved og Ude vandret omkring Bugten. Vestenvind har holdt den fra at komme ud i Høved.

Naaren har været kold og har med sig selv, dog gaar den tidlig til en sen Tilfredning og wegen Sne gjærde at den var kold. "Vær" med Vest ankom til Røst den 11te Juni; men hid kommer ingen Vest før end den gaar ud, at Skibe kan komme ind, og da Modforstyringen er fundet med til 50 Pund Mel, 20 Pund Sulfur og 40 Pund Silikatslag, saa kom det ikke nægtes at Høved Bevogter nok lovgivning; thi Teller er i samme Mangel. Inet har været at faa der de sidste to Mandeder, og det gjer at vi har maattet Guden af Løden i næsten alt. Jagten har skiftet ud af det første Høved af trænger og faaet Høved er der ogsaa nok af saa Høved er der ikke men lidt Brød til Smøret er dog tilfældigt. De Indviede har

Evangeliet i Amingsbøen, men af denne Grund endte det for overordentlig heldigt, at vi har fundet flere af Mr. Gudals Brev, — for ikke at nævne den Udfordring, at en saa erfarne og veltalende Brevskriver som han vil kunne gøre meget nyttige og bedre, end underliggende stiler kunne nogen af dem som kommer ud i vor Mission kunde være at gøre det.

Der længe var Dagens Brev over Send til Nielsens og tilbage var alt- saa ikke forsinket. Den Tilbage-veien drog jeg dog, den havde Miss Wærns efter mig. De var blot nogle Dagers Brev dog om mig hele Brev skifter; men jeg vilde naturligvis ikke om det, alene havde jeg nok fortalt mig for at være sandheden om det for offentlige, særligvis Støttere. Jeg kom dog frem til Amingsbøen nogle Dage før Brevet kom om, at Nielsens var smadret, og lærer Dage senere kaldede mig tilbage. De Uger etmaal nærmest de gamle Brev, var det naturligvis vanskelig at få noget udrettet, da der var længe i den i Jylland og saa meget af for sig. Jeg vil dog vilde føle et Stykke Land for virkelig Pris. Det var et Stykke som jeg havde meget godt om første Gang jeg så det, og jeg var endog udfordring nok til at udrette min Tilfredshed med det i Gierrens Narroret. Saa da vi skulde underhandle om Prisen, følte Saa den som virkelig det, at jeg maatte vende ham Bogen i Hænde og vilde ham, at der kun var andre Stoffer Land som jeg ikke lige saa godt. Den vilde fortalt ham noget over \$1,000 for Støttet, men som igen vilde og sagde, at jeg havde brugt det for en \$500. Jeg led som et par Quarterde, og som begynder vi vil at underhandle om Prisen. "Wellemand" var det naturligvis i Dødsfald. Dette er en af Minns Institutioner. Naar man skal leve det, høje Quid, ledt Dødsen. Høje sig Dødsen eller Miss fortænt, eller fortænt med en man er forment i Slagsmaal med. — I alt man der være Wellemand, som naturligvis venter at få Behøring for den store Skole de uder. Der er lidt mange folk som lever lidt på det af Hønde sig op i andres Sager og agere Wellemand. Dette Wellemand gift som fra Gieren til mig og fra mig til Gieren og skulde som en forlygt om Prisen. Tilfuld blev en eng om en Tund på omkring \$400. Offentligt alle Støtte var fjælt. Et jeg fjælt alene et Hæve Støtte ved Siden af det første. Det gift lettere, da jeg her havde at handle med folk som var villig til at følge for for- holdende somme Pris som jeg havde betalt for det første Støtte, of den

gode Grund antagelig, at jeg havde betalt godt for det.

(Forts. Side 8.)

(Forts. fra Side 3.)

Frighed. Saa længe mere, at der er af det, som bliver langt, falder noget ved Bøien og noget ved Stenbrun. Men der er dog noget, som falder i god Jord og bærer Frugt; det har af Guds egne Led for. Naar, det har vi fortæller de med haandarbejde Støtter for os. I de 10ste til 12te er 240 Walter Mit hendes fra Collegendelingen ved St. Olaf College. No Måle 319 som 200 fra Akademierne. I. O. I., de var Akademierne da de begynder ved St. Olaf College; 110 som fra Akademierne. Vi de 200, som kom fra Akademierne, er der 105, eller omkring Halvdelen, som jeg sat på det teologiske Studium efter at de var færdige med Colletet. Men af de 110, som kom fra Akademierne, er der bare 15, eller omkring en Fjerdedel, som har søgt Teologien. Ved Udgangen af Skoleåret 1906 havde Skolen i Westfield gradueret 350 elever; ifte en af dem var til Dato gæst ved i Fortællingen. Ved samme Skoleaars Udgang havde Akademiet ved St. Olaf nummeret 429 elever, og af disse var ifte første end 50 til Præsten. Disse tal burde være overbevisende, længe jeg. Nu, de første til jeg — haad nutter om den for det er ifte det, at vi ifte fortænt Bogen, men — vil ifte det, var egen Fortænt lige så. Skjorte vi det, vilde være egne Støtter snart til de havde for imod og for saa.

Fixtures Supplies
E. B. ELLINGSON
PLUMBING
Get prices before you buy.
Parkland - - - Wash.

PARKLAND MEAT MARKET
H. Berger, Proprietor
Dejer in
Fresh, Salt and Smoked Meats
Live Stock of All Kinds
Bought and Sold
Phone Main 7445-B3

Stat dem som opererer i Herald.
THE MUSICAL DEPARTMENT OF THE PACIFIC LUTHERAN ACADEMY.
The Pacific Lutheran Academy recognizes the great importance of music as a means of culture and refinement, and aims to furnish high-grade instruction at a very moderate price.
This department furnishes special courses in piano, singing, history of music and theory and harmony.
The course in piano includes:

1. Primary Grade.
 2. Intermediate Grade.
 3. Advanced Grade.
 4. Teacher's Certificate Class and the Graduating Class.
- This course is under the supervision of Miss Theodora Alfson, a graduate of the Chicago Conservatory of Music.
- Miss Alfson has had eight years of experience as a teacher in schools and is especially qualified to teach advanced pupils.
- The Band, Orchestra and Choruses will be conducted by T. M. Dronning.
- Mr. Dronning has had a wide experience both in professional and amateur bands as well as choruses. It is safe to say that the school will produce exceptional musical organizations during the present year.
- The plan is to render several programs and if possible complete the season by making a concert tour.
- The class in singing will furnish material for the choruses.
- Instruction in Band, Orchestra and Chorus work is FREE.
- PIANO TUTORING**—Single lessons \$1.50, 18 weeks (2 lessons per week) \$25.00
- PACIFIC DISTRICTS PRESTER.**
Anberg, O. H., Kasserer for Parvane Barnshjem, Parkland, Wash.
Baabon, B. E., Silvana, Wash.
Bergensen, B. E., 1727 W. 55th St., Seattle, Wash.
Birkkan, I. Box 110, Rockford, Wash. 25th, Wash.
Helgeson, E. S., 821 Athens Ave., Oakland, Cal. Tel. 623 430.
Horge, Rev. Olof, 1555 11th Ave. E., Vancouver, B. C.
Horsup, P., Cor. A & Pratt St., Burien, Brevig, T. L., Teller, Alaska.
Brevik, G. I., Genesee, Ida., Route 1 Box 30.
Christensen, N. A., Stanwood, Wash.
Ezer, Rev. O., 4925 Wallingford Ave., Seattle, Phone North 1825.
Fosmark, C. M., Coeur d'Alene, Idaho.
Foss, I. C., 1010 Franklin Ave., Seattle, Wash.
Groenbergs, Past. O., 37 Collingwood St., San Francisco, Cal.
Hagood, O., 4114 No. 19 St., Tacoma, Wash.
Harstad, B., Parkland, Wash.
Phone 1884-J-3
Hellekna, O. C., 819 No. 2nd St., No. Yakima, Wash.
Hendrikson, Geo. O., 425 E. 10th St., Portland, Ore.
Hong, N. J., Prof., Parkland, Wash.
Johansen, J., 254 J St., Fresno, Cal.
Lars, Geo., 1454 Iron St., Bellingham, Wash.
Larsen, N. Astrup, The Language School, Nanking, China.
Mikkelsen, A., Prof., 766 N. Anderson St., Ellensburg, Wash.
Newe, Th. P., 417—25th St., Astoria, Oregon.
Norgaard, C. H., 250 Lombard Ave., Everett, Wash.
Ordel, O. J., 812 So. 17th St., Tacoma, Wash. Tel. Main 4378.
Ottison, Past. Otto, 714 29th St., Astoria, Oregon.
Pedersen, Rev. N., 1207 Stevenson Ave., Pasadena, Cal.
Prona, Past. H. A., 8c 318 Chandler St. (in rear of church, E. 312 Third Ave.), Spokane, Wash.
Prona, O. J. H., 2619 Paloma Ave., Los Angeles, Cal.
Rasmussen, L., Burlington, Wash.
Sandmel, A., Port Madison, Wn.
Skonhovd, M., Stanwood, Wash.
Stensrud, E. M., 2455 Howard St., San Francisco, Cal.

Stob, H. A., 1315 Thomas St., Seattle, Wash.
Tjernagel, H. M., 2029 Bath St., Santa Barbara, Cal.
Thorpe, H. O., Marshfield, Ore.
Kavler, I. U., Prof., Parkland, Wash.
Kavler, N. F., Parkland, Wash.
White, A. O., Silverton, Oregon.

Wenberg, Oscar, Bestyrer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood, Wash.
Leknes, Andrew L., Kasserer for in Christensen i Pacific District, Stanwood, Wash.
Leque, N. P., Kasserer for Josephine Alderdomshjem, 1016 Champion St. Bellingham, Wn.

The Stephen Home.
Naar Du kommer til Portland, Ore., tag ind på The Stephen Home (Det norske hjem for unge mænd.)
Først, billige Gæstgæster for Rejsende.
Stephen Home, 249 1-2 Holliday Ave., Portland, Ore.

Leibersak Bekendtgørelse, Bergen, Norge, udfører gratis Andagtsbøger, kristelige Postkort og Sange. Ialt udsat 1,200,000. Vær med og delta Arbejdet.

DO IT RIGHT
That is the only way, the best way to do anything
PRINTING UP-TO-DATE
Stationery, office supplies, anything in printing. Our prices are reasonable too. Try us.
D. W. COOPER
Phone 121 Tacoma Theatre Bldg.
Wear
FASHION CRAFT CLOTHES
Fit, Workmanship and Materials Guaranteed
Tailors to Men and Women
FASHION CRAFT TAILORS
H. O. Haugen, Pres.
708 Pacific Ave. Tacoma

Det Norske Emigrantshjem.
45 Whitehall St., New York.
Naar man kommer fra Vesten, møder man gjerne af en hel Del "runners," som udgiver sig for Dampskibslinien Agenter. Men Dampskibslinien Agenter møder aldrig sine Passagerer ved Stationen her. Om man vil tage ind på Hjemmet, bør man helst telefonere til os fra Stationen og vente der til vort Ombud kommer. Tel. 5351 Broad. Ellers tager man fra de fleste Stationer med Belt Line til Insetts Dør. Fra New York Central Depot tager man Subway til South Ferry. Fra Pennsylvania Depot 8th Ave. car til Dyren.

Centralia, Wash.
 er et Centrum for al Jerubane-
 Trafik i Sydvest Washington. Fle-
 re store Salgsmænd og Sagsmænd i
 og i Nærheden af Byen. Frugt-
 bart Land i Omegnen til rimelli-
 ge Priser. 10,000 Indbyggere.
 Rorff Venighed. For nærmere
 Oplysninger, skriv paa Rorff eller
 Engelf til
 Rufus Neal Estate and Invest-
 ment Co.,
 Centralia, Washington

Ben Olsen Co.
 Plumbing
 and Heating
 Main 392—A 392
 1150 Commerce Street
 Tacoma Wash.

Phone Main 2238
PETERSON
 PHOTOGRAPHER
 Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
 908 Tacoma Avenue

SCANDINAVIAN AMERICAN
BANK
 of Tacoma
 ASSETS OVER
 TO MILLIONER DOLLARS
 11th & Pacific
 4 Procents aarlig Rente
 Bigger vi til Spareindskud to Gange
 om Aaret
 Bekynd nu med \$1.00 eller mere.
 J. E. Chibberg, Pres.; W. H. Pringle,
 V. Pres.; G. Lindberg, V. Pres.; E.
 C. Johnson, Cashier; H. Berg, Ass't
 Cashier; J. F. Visell, Ernest Lister,
 Geo. G. Williamson, Directors.

Landsmand! Se her!
 Can nogen giifer en billig 20
 Acres Farm, 7 Acres under Pløgen,
 10 Acres gammel Fløding, et O-
 der, 93 Akrar, 21 Slagt smaa
 Frugt med, Gårdenhus 26-26;
 Vann 40-40, Rodhus 10-12;
 Sænkule 10-16-1,000, Raps-
 berrøtree plantet, 4 Hjer, 3 Støger,
 2 Højer, 3 Sog og Ønd, alt som
 det koster for \$2,500 om Gården
 her tilf. Salgporten kontant.
 Vær fere vil for Du og Frugter-
 ners og to vil fra nord Hjer.
 40 Acres, 20 Slødet, god Be-
 liggelse. Pris \$1,000. Salgpor-
 ten kontant, Højer paa 2d. 4 vil
 fra Du, 2 vil fra nord Hjer.
 O. E. Salverien,
 Custer, Wash.

The Pacific Lutheran Academy
 AND
Business College

Høstterminen ved Akademiet begynder den 23de Septem-
 ber. Skriv efter Skolens Katalog.

Located in one of Tacoma's most beautiful suburbs; modern
 Equipment; Steam Heat; Electric Light, Large Campus; Excellent
 Opportunity for Outdoor Exercise; New Gymnasium
 Offers thorough instruction, under efficient and experienced
 teachers, in all Courses, High School, Normal, and Commercial
 Grades, and Music.
 Prepares Thoroughly, and in the shortest time possible, for
 College, for Business, for Teaching, for the Civil Service and for
 Citizenship.
 Eight Courses, suitable classes for all. Special classes for For-
 eigners. No entrance examinations.
 Expenses Low: Tuition, Room, Board and Washing for nine months
 \$150.00, eighters weeks \$21.00, nine weeks \$30.00.
 Send for catalogue.
 Address N. J. HONG, Principal
 Parkland, Wa.

P. Oscar Storlie & Co.
 Norsk Begravelses Bureau
 Telefont: Main 1122

DRS. DOERRER & BLODGETT
 DENTISTS
 1156 Pacific Avenue Room 206
 Tel. Main 4561
 Tacoma Wash.

Berglund Bros.
 Kaffeus
 Beste Sort Kaffe i Byen med Fø
 de, Sukker og Kager for
bare 5 Cents
 1305 Commerce St. Tacoma

C. O. Lynn Co.
 Skandinavisk Begravelsesbureau
 910-912 Syd Tacoma Ave.
 Tacoma, Wash.
 Main 7745 A-4745

Mr. E. Oscar Storlie, den nær-
 ste Begravelsesagent i So. Tacoma.
 Der i nogen Tid har drevet sin For-
 retning i Sammen med Mr. H. W.
 Werron, har fjødt denne ud, og vil
 fortsætte Virksomheden under Firma-
 navn E. Oscar Storlie & Co. Mr.
 Werron er Ruffet til Eatonville.

John Holloque W. H. Thomas
PARKLAND MERCANTILE
COMPANY
 Gen'l Merchandise, Groceries,
 Hardware, Hay, Grain, Feed
 Main 7483-73 Parkland, Wa.

Lion's Pharmacy
 Flindtlands Apotheke
 Ole B. Lien. Harry B. Selvig
 DRUGS, CHEMICALS,
 TOILET ARTICLES,
 Recepter udfyldes omagts
 M. 7314 1101 Tacoma Ave

Oplys fra Luther Publ. House.
Steamship Agency
 Blietter paa alle første Klasse
 Sæder
VISELL & EKBERG
 1321 Pacific Ave.

S. T. LARDEN PHARMACY
 17th and Tacoma Ave.
 DRUGS, CHEMICALS AND
 TOILET SUPPLIES
 Prescriptions a Specialty
 We import our Cod Liver Oil direct
 from Norway
 Phone Main 504 Tacoma, Wa.

Phone Main 7230
CARL B. HALLS
 Norsk Advokat
 408 Lyon Building
 Third & James Seattle, Wa.

St. Johns House.
 Furnished Rooms, single and for
 Housekeeping. Reasonable Prices.
 T. K. SKOV, Propr.
 1020 1-2 So. Tacoma Avenue
 Phone Main 2565

Anthony M. Arntson
 NORSK ADVOKAT
 614-5-6 Fidelity Bldg.
 Phone Main 6305
 Tacoma Wash.

JNO. W. ARCTANDER
 & C. JACOBSEN
 NORSKE ADVOKATER
 501-5 Lyon Bldg. Seattle

DR. J. L. RYNNING
 Norsk Læge
 French Block, 12th and Pacific Av.
 Kontor Tiden 2 til 4 Efter. Om
 Syngesang Udgang Aftan
 Mn. 7471 Res. Mn. 7806 J-1
 Tacoma, Wash.

Dr. C. Quevli
 Behandler Sygdomme i
 Øren, Næse, Hals og Bryst.
 Kontor Kl. 2-4 p. m.
 Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa
 Kl. 7-8 p. m.
 Kontor: 1618 Realty Bldg.

DR. HYSLIN
 Office 1201-5 Fidelity Bldg.
 Hours—11 to 12 A. M., 2 to 4 P. M.
 Sundays 10 to 11 A. M.
 Phone Main 400
 Residence 324 No. 1 St. Main 553
 Home calls made preferably out-
 side of office hours.

J. W. RAWLINGS, D. D. S.
H. D. RAWLINGS, D. D. S.
A. K. STEBBINS, D. D. S.
 Tandlæger
 507 Realty Bldg.
 Telephone Main 6185
 Tacoma, Wash.

(Porta. fra Side 63.)

Saaledes har vi nu i Shuangchow lidt over to og en halv aars Land (eller over en halv almindelig aars blot) indenfor Gynuren paa den fornemste Gade i Byen, naar Vespertem. Alt ialt, med de 15 pSt. som man betales for at saa „Deoden“ (stempet i „naam“ (Regjeringens „kort house“), og andre ekstra Afgifter, kommer dette til at koste os \$1.200. Dette er vist saa billigt som vi kunde vente at saa højt Land i saa stor en By som Shuangchow (med en Befolkning omkring som St. Pauls). Saaledes er det billigere end Missionærerne i Khaboverne, som alle er mindre, har højt til Land. En Mineer kunde naturligtvis have gjort det billigere. Men Mineerens har nu for at være de største Folk i Verden i Handelsaffærer. Der siges, at det skal tage tre almindelige gode Hidsmand eller seks—sju (saadanne Prester som Underbegavede) at holde sig med en Gade; men det tager to Næder at holde sig med en Mineer. Altsaa, dette at vi fik Landet saapas billigt man skulde, foruden Tidensforandringerne, den Høje Mr. Wen, Prens levende Mand, udtal mig for Nærheds Skyld. Han er nemlig det underlige og heldige; en bestemt rigtig Mineer. Og saa er han saa god til at overtale Folk til at gjøre det han vil de skal gjøre, uden at lade dem tale, at de gøre noget de selv ikke vil. Han kunde vist godt saa Folk til at sige, at snart var midt, uden at de vidste at de havde sagt noget galt.

Med det egentlige Missionsarbejde har det under Omstændighederne gaaet smalt. Vort Biskopland til lovet, for han vilde, at vi skulde saa en Evangelist fra den forenede Kirkes Mission, som kunde begynde med Evangelistarbejde her. Vi har da haft en ved Havn Dju, som har haft mig til med Raad og Taal, holdt de mange fineste delagende besyrelser med at drille Te og prate, mens jeg ledte Syngeset. Hjælper mig med de mange smaa Ting som skulle udværes, og saa præstet. Efter at det endelig blev saa roligt i Byen, at vi kunde saa et lidet Kapel stand, har han hjulpet Gudstjeneste hver Søndag Morgen og Aften hver Aften med dem som lærte til Taal. Han har ikke haft Tid til at være ud paa Landet eller i Byen, og har saaledes kun naaet dem som kom til os. Der har været noget over tyve af disse, de fleste af dem af Børns Alder og „Krisstænde“, og saa nogle saa Færdige som Landet arbejder i Byen. De er vore, Hilselige Folk, som jeg vilde, og Evangelistens præst nok saa godt for dem. Han

er ingen Begavelse, men gjør vistnok Alene af sin Kristendom. Han er forsigtig i al sin Færd, samvittig, ganske værdig af sig, og gjør et godt Indtryk paa Mineerens sans Mand, om ikke som Prædikant. Og saa har han en uledsagelig god Sangstemme, for en Mineer at være, og godt See og saa, saa han yngre vore gode lutheriske Salmer, som han har lært af Vort Kærlig i Singsang, ofte med uopslagselig Hellighed og Almagtfuldhed. Deri har han nok ikke større Medhold af sin lille Hof Tilværelse. Mineerens er nu saaledes besluttet, at de ikke er rødder for at prøve sig til noget nyt. Saaledes naar en Forsamling skal synge sammen (og det er jo noget aldeles nyt i Kina), lætter de alle i af fuld Hals, hver i egen Takt og egen Tonerart, med den mest uskyldige Ugyldighed for hvorledes de andre synger eller striger, og uden at gjøre nogen smilig Anstændighed for at lære Melodier, som Næderens ledende synger for dem. Da jeg desværre er saaledes anlagt, at jeg liker at se naar noget rent gaar for sig, liker jeg mig for den Tid, da jeg selv saa staa og sige en finest Forsamling og Lede i Salmeang. Heldigvis er der nogle musikalsk begavede unge Mand som lærer til Taal, og en en Måne har endog et lidet Organ, laget af et finest Nitrum eller hvidt Kviksølv, som han har været saa mild at laane os til Brug i vort Kapel. Han kunde vilde sig paa det og havde lært Næderens, som at med den Høje jeg kunde give ham, har han lært sig til at spille de Salmetoner vor Evangelist bruger. Forhaabentlig er der nogen af dem som kommer herud for at arbejde i vor Mission, som vil have Tid og Vigt til at hjælpe saadanne musikalsk begavede unge Folk videre frem paa det musikalske Omraade. Denne unge Mand havde lært Næderens paa den fineste Orgel i Shuangchow. Lærk, at en By, to—tre Dages Rejse fra Jernbanen, langt inde i det østlige Kina, skulde udrulle Skoler hvor man lærte de unge Mand, foruden de almindelige Vestens Skole, og saa Musik.—„de, re, mi; A, E, U.“ a. i. v.

Alt dette har nok Mineerens af og enten vil bringer det til dem eller et. Men det bedste, det bedste vi har: Kristi Evangelium, som de alle der i Salme Ang, hvis alle Kristi Efterfølgere bringer dem det. Ja, lad ingen sige, at Mineerens ikke har Gæster nok, eller at nogen af vore unge Mand og Kvinder behjælpes til Gæster, som de ikke kan saa god Brug for herude. Paa Russens Omraade staa sel Mineerens længere tilbage for os end kunde paa noget andet.

Men Gæster har de nok. Jeg fandt sammen, da jeg kom tilbage til Shuangchow efter en Maanedes Forløb, at Fortælleren Zhang, som for saa ham ud som et sømigt Hjel, og selv har vist sig at være det ogsaa, havde lært sig at spille nogle af Salmelederne paa Orglet. Og at Mineerens har Gæster til at lære saadanne Ting, havde vist, at de var Gæster til at forstaa Kristi Evangelium, naar det bliver ret præstet for dem.—ja at forstaa ogsaa de døbere Ting, som vi er tilbøjelig til at tro at kun saadanne udvalgte Folk som vi selv kan fatte.

Alt det her har vi af saa vore direkte Missionsarbejde begyndt. De bliver det at sælge Bøger og andre Skrifter, rejse ud i Landet omkring rundt omkring og præstet for Folket og indbyde dem til Næderens i Byen, holde Næder paa forskellige Steder i Byen o. i. v. Men skal dette Arbejde lykkes og være fordelagtigt for Næderens, trænger alle vore Arbejdere herude at præstet med Kraft og Overbevisning, men Kirken derhjemme, som støtter Missionen, saa lige vist sig i Arbejdet ved at bede for den af et Hjerte som er fuldt af Hæderlighed til Verdens Prester. „Strømmen gaar aldrig høiere end dens Udspring.“ Saaledes kommer heller ikke vort Missionsarbejde herude til at være rigtigt fordelagtigt, end den Kirke som støtter det, selv kan fremvise. Og eftersom Kirken derhjemme venter i Erfendelse, vil ogsaa det Missionsarbejde velligere. Thi saa fandt som Kristi er Kirkes Hoved og Hjerter den i alt, vil den maatte bestemt aflyde hans jibte Befaling og ikke bare „Lære endre alt han har sagt dem.“ men ogsaa „gaa ud i al Verden“ med hans Lære. Ikke er Indmissionsarbejde mere nødvendigt end Gæstgæstgæstgæst, eller omvendt, men begge eftersom Ralebning gives og Markering holdes til Gæsten.

Geo. O. Villegaard, (St.)

Sein til Kristus.

Alt Hjertes Angstelse have vist udbrudt sig, for mig ud af mine Lænsker. Se den til min Hellighed og Hæde, og forlad mig alle mine Bønder.—Salme 25, 17-18. Missionæren David Brainerd sørgte et Gang en vovende Indbæret, hvorledes det var gaaet til, da hans Hjerte og Sind var blevet forandret. Indimellem kunde alle Hjerter

WEDDING STATIONERY
Printed or Engraved.
See my samples and get my prices
FRANK M. WALLER, Printer
Cor. 12th & Pacific Ave.
Main 145 Tacoma

gik som noget bestemt Gæster herud. Men da de var gaaede et Stykke Vel sammen i Skoven, blev Indianeren staaende, samlede nogle nedfaldne Aegter, lagde dem i en Kreds, tog en Ox og lagde dem i Midten, og brændte derpaa Skittene. Saa snart Oxen var brændt, skabte den snart til den ene Side, snart til den anden; men der var Jib overalt. Efter at den saaledes, alle Steder forgjævet, havde forlagt at undslippe, vendte den tilbage til Midten af Kredsen og frammede sig forbi det af Dødsangst. I samme Tid tog Indianeren Oxen i sin Haand, „Se.“ lagde han, „det var den Vel, Gud søls mig; ja saa hans Brede vil alle vore vendt imod mig, jeg prøvde at slippe ud et Sted — det var Jib; et andet Sted — det var ogsaa Jib. Endelig ogsaa jeg gaaet i Fortvivlelse. — men saa tog Jesus Kristus sig paa at frelse min Sjæl ud af Jiben.“

Frugtede ikke for Djævelen.

I et Brev fra den engang laft meget frem og tilbage om Djævelens Tilværelse. Blant andre var ogsaa en Felttæst tilstede. En høj Officer, prøvde at, at han ikke frugtede det alletidsvælte for Djævelen, og at han i Biblen for sin Brigade turde kigge med den Jib Helvedes Dør og alle Hærføds Fogter.

„Jeg tænker dog paa, Sr. General.“ svarede Presten, at de vilde bestaa denne Kamp, endstønt jeg hverken bluler om Deres eller Deres Soldaters Tapthed.“

„Hvorledes det.“ spurgte Genera-len.

„De, jeg er kamp for, og naar de blot saa Hunden, vilde De og vi endevælte af Deres Dør gaa over til ham; de svigte derimod vilde vende ham Kuggen og sa.“

Generalen svarede nok, at han kunde fundet sin Overmand, og spottede ikke naar den Kirke.